

Δ Ε Λ Τ Ι Ο Τ Υ Π Ο Υ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΟΣΟΣΤΩΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ

Σήμερα, τέσσερις μήνες μετά τη δημοσίευση του ν.4250/2014 περί αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων εντός προκαθορισμένων ποσοστώσεων και με τη λήξη της τέταρτης προθεσμίας που έδωσε το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης προκειμένου να επιβάλει την εφαρμογή του,

παρότι το ΔΕΕ τόσο κατά τη συζήτηση του νόμου στη Βουλή όσο και μεταγενέστερα, κατά τις ανεπιτυχείς προσπάθειες υλοποίησής του, έλαβε σαφή θέση, κατέδειξε τις αδυναμίες και ανέδειξε την προβληματικότητα του νέου συστήματος με τρόπο μεθοδικό, νηφάλιο, σαφή και τεκμηριωμένο (βλ. μελέτη ΔΕΕ με ημερομηνία 17-7-2014),

επειδή η σχετική αντιπαράθεση μεταξύ του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης που εμμένει στην εφαρμογή του νόμου και των δημοσίων υπαλλήλων που το αρνούνται όχι μόνο δεν μειούται αλλά φαίνεται να λαμβάνει πρωτοφανή ένταση,

επειδή τα διάφορα ΜΜΕ συμπράττουν με τον τρόπο τους στην αντιπαράθεση αυτή, είτε αναπαράγοντας άκριτα τις ανακοινώσεις των εμπλεκόμενων είτε υιοθετώντας εύκολα ατεκμηρίωτες απόψεις και προβληματικά κοινωνικά στερεότυπα,

επειδή θεωρούμε ότι η κοινωνία των πολιτών, της οποίας και εμείς ως ΔΕΕ αποτελούμε μέρος και έκφραση, οφείλει να ενημερώνεται σφαιρικά, εμπειριστατωμένα και απροκατάληπτα, ώστε να μπορεί να διαμορφώνει άποψη,

γι' αυτό, ανασκοπώντας τη διαμορφωθείσα κατάσταση θέλουμε να τονίσουμε τα εξής:

1. Ούτε κατά τη θέσπιση του νόμου ούτε μετά, παρουσιάστηκε κάποιο στοιχείο που να αποδεικνύει την ύπαρξη του υποτιθέμενου προβλήματος («όλοι οι υπάλληλοι βαθμολογούνται με άριστα..») και προπάντων, τον υψηλό βαθμό σημαντικότητάς του, ώστε να

- δικαιολογείται η διαμόρφωση νέας δημόσιας πολιτικής για την αντιμετώπισή του.
2. Το υιοθετούμενο σύστημα, προσέγγισης της κανονικής κατανομής ή forced distribution, είναι γνωστό από την εφαρμογή του σε διεθνικές εταιρίες του ιδιωτικού τομέα, οι οποίες όμως λειτουργούν με διαφορετική φιλοσοφία και σε διαφορετικά οργανωτικά περιβάλλοντα, δηλαδή σε πραγματικότητες που καθιστούν την όποια προσπάθεια αντιγραφής και άκριτης μεταφοράς του συστήματος, εμφανώς άστοχη. Πολύ χειρότερα, που κατά τα τελευταία χρόνια, το συγκεκριμένο σύστημα αναγνωρίζεται ως άδικο και αντιπαραγωγικό, ενώ η τάση είναι να εγκαταλείπεται καθόσον υποθάλπει τον σκληρό ανταγωνισμό και διασκορπίζει το κοινωνικό κεφάλαιο μιας οργάνωσης.
 3. Στην ελληνική Δημόσια Διοίκηση, όπου απουσιάζουν οι πρωτογενείς μετρήσεις, οι οργανώσεις δεν διαθέτουν οργανωτικό βάθος (περιγραφές και αξιολόγηση θέσεων εργασίας, σαφώς προσδιορισμένες διαδικασίες, καθήκοντα κατά θέση, επιθυμητά πρότυπα απόδοσης κλπ) ούτε λειτουργούν με στοχοθεσία κάποιου τύπου, **δεν μπορούμε να μιλάμε για ακριβή αποτύπωση της απόδοσης ούτε των υπηρεσιών ούτε των υπαλλήλων.**
 4. Στις δημόσιες υπηρεσίες, όπου σήμερα οι τριετείς θητείες των προϊσταμένων που επιλέχθηκαν από τα Υπηρεσιακά Συμβούλια του ν.3839/2010, έχουν σχεδόν παντού λήξει και οι προϊστάμενοι στη συντριπτική τους πλειοψηφία είναι διορισμένοι με εντολή υπουργού/γενικού γραμματέα αποκεντρωμένης /περιφερειάρχη /δημάρχου, προφανώς **δεν μπορούμε να μιλάμε για αμεροληψία των αξιολογητών-κριτών. Από κριτές που η θέση τους εξαρτάται από την πολιτική εύνοια, αναμένεται η αναπαραγωγή των σημερινών σχέσεων εξουσίας και όχι η αντικειμενικότητα.** Η κατάσταση αυτή, κυριαρχίας του κομματικού κράτους, αναμένεται να ισχυροποιηθεί περαιτέρω με την εφαρμογή του ν.4275/2014 περί επιλογής προϊσταμένων, ο οποίος περιέρχως, δεν συνδέεται με τον νόμο περί αξιολόγησης.
 5. Το σύστημα αυτό, που εξαρχής αμφισβητήθηκε ως αντισυνταγματικό, σήμερα διαθέτει μόνο την τυπική νομιμότητα, ενώ όπως έχει καταδειχθεί τόσο από τη στάση βασικών φορέων του χώρου της Διοίκησης (ΕΚΔΔΑ, ΔΕΕ, ΤΕΕ, ΟΚΕ, ΔΣΑ κ.α.) όσο και από τη μαζική συμμετοχή των υπαλλήλων στην απεργία-αποχή της ΑΔΕΔΥ ανεξαρτήτως πολιτικών παρατάξεων (!), **δεν διαθέτει καθόλου ουσιαστική νομιμοποίηση.** Ο ίδιος ο κυβερνητικός συνασπισμός, αν και τον Φεβρουάριο ψήφισε τον νόμο, εμφανίζεται τώρα διαφοροποιημένος. Στις Δημοκρατίες όμως, οι νόμοι ισχύουν και μακροημερεύουν όταν εξασφαλίζουν την κοινωνική αποδοχή με την πειστικότητά τους και όχι όταν επιβάλλονται με μέτρα αυταρχικού τύπου ή με τακτικές παραπλάνησης...

6. Ο συγκεκριμένος νόμος, μαζί με τη γενικότερη Αρχή της Νομιμότητας, ευτελίζονται από το ίδιο το Υπουργείο ΔΜΗΔ, όταν ο υπουργός δίνει συνεχείς παρατάσεις για την εφαρμογή του χωρίς να νομιμοποιείται για κάτι τέτοιο ή όταν στελέχη του μετέρχονται μεθόδων «δημιουργικής διοικητικής τέχνης», προτρέποντας τις υπηρεσίες να εντάξουν στο 15% των ανεπαρκών συνταξιούχους ή υπαλλήλους που ετοιμάζονται για συνταξιοδότηση κλπ.
7. **Η Αρχή της Νομιμότητας ευτελίζεται πολύ περισσότερο, όταν το Υπουργείο ΔΜΗΔ που επί δεκαετία (2004-2014) παραβλέπει τη μη τήρησή της ανεχόμενο τη μη εφαρμογή του ν.3230/2004 (στοχοθεσία, μέτρηση αποδοτικότητας, αξιολόγηση στη Διοίκηση), την επικαλείται όμως τώρα για να πετύχει την εφαρμογή του ν.4250/2014!** Προφανώς σε ένα Κράτος Δικαίου δεν νοείται επιλεκτική εφαρμογή των νόμων...
8. Το σύστημα του ν.4250/2014, επειδή στηρίζεται σε σαθρή νομιμοποιητική βάση και το ίδιο το υιοθετούμενο μοντέλο είναι άδικο και αντιπαραγωγικό, **δεν επιδέχεται ουδεμίας βελτιωτικής τροποποίησης**. Τα όποια εναλλακτικά κυβερνητικά σενάρια, είτε αφορούν τον φορέα εφαρμογής του μοντέλου είτε τη μείωση των δυσμενών επιπτώσεών του, αποδεικνύουν την κατάσταση εντροπίας στην οποία έχει ήδη περιέλθει το μοντέλο και τους κινδύνους που φέρει για το κύρος οποιουδήποτε εμπλεκόμενου φορέα.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω, θεωρούμε, πως το μόνο που μένει στην ηγεσία του Υπουργείου ΔΜΗΔ και στην Κυβέρνηση γενικότερα, είναι η **απλή, καθαρή, κατάργηση των επίμαχων άρθρων του νόμου και η δρομολόγηση μιας ειλικρινούς προσπάθειας σύνταξης εξ αρχής, ενός αξιόπιστου συστήματος αξιολόγησης, το οποίο βέβαια, απαιτείται να συνδέεται και με την επιλογή προϊσταμένων, κάτι που περιέργως δεν γίνεται σήμερα, με την ασυντόνιστη πορεία των νόμων 4250 και 4275/14.**

Το ΔΕΕ έχει ήδη αποδείξει (συμμετοχή στη διαβούλευση, παρουσία στη Βουλή, σύνταξη μελέτης-γνωμοδότησης) και δηλώνει άλλη μια φορά την ετοιμότητά του να συμβάλει δημιουργικά με ιδέες, προτάσεις και θετική σκέψη σε μια τέτοια προσπάθεια.

Αθήνα 31 Ιουλίου 2014